

не е ли едно безмѣрно зло, което отъ само себе си бы могло да произведе на едно същество отъ себе си блаженно една безмѣрна скзрвь? Нз ако Богъ не може да са наскзрви като Богъ, то можьлз е да са наскзрви като челоуѣкз тогава, когато вз подвига си вз Гетсиманската градина е дмалз: „Прискѣрвна єсть дшà моà до смѣрти.“ И тзй былз дмалз (тзакдватз общо сичкыти свщенни учителие) не защото са боалз отъ страданіето, или отъ смърть-та, задшеніата, раныты, кръста, и отъ мжкжтж на кръсть-та и пордганіето, нз защото вз него часз былз вдигнлз на рамената си всемирнїа грѣхз, за да отиди да го прикове на кръста, и това е было една тажестъ толко голѣма, цото накарала самїатз-взплотенз сынз Божїй да са потї крзвавз потз, и да са наскзрви до смърть: „Прискѣрвна єсть дшà моà до смѣрти.“ Което ще каже: то е было една безмѣрна тажестъ.

И пакз безмѣрно зло є изгдвата на Божїата благодать: какво изгдва челоуѣкз, кога изгдби Божїата благодать? Нѣма ни рѣчи доволны да го истзакдватз, ни сказы доволны да го оплачатз. Дшата е сичкыатз челоуѣческый имотз, и Божїата благодать е сичкыатз имотз на дшата: Каквото е сзанѣчната свѣтлина за очиты ми, това е Божїата благодать за дшата; сз Божїата благодать дшата са освѣтлава, освѣтава са, обожава са: „Ѣже єсть чдвственнымз ѡчесамз солнце, сїе оумственнымз Бѡгз. (Богословствва Назїанзинз) Ово ѣв видимый просвѣщаетз мїрз, ѡко же невидимый: и ѡко оубв тѣлесным зрѣнїа солнцевїдны, ѡко же ѣмственнымъ єстествомъ Бѡговїдны содѣлаваетз.“⁽¹⁾ Єдна дша облечена сз воготканната премана на Божїата благодать, каквато е, кога са очисти или чрезз водата на сватото кръщенїе, или чрезз сказыты на поканїето, е най-красното нецю, което бы гледалз, най-желаемото, което бы любилз Богъ отъ горѣ на земата, но морїата не прави толко голѣма пораза, нити трѣсканицата толко развала, колкото загдва прави грѣхзтз на дшата, когато а оголи отъ Божїата благодать.

Видѣли сте два образа, единзтз на Деницата на небето, дрдгыатз Ядамовзтз наземата: Кой е былз Деницата сз Божїата благодать? върховнїатз на блаженныты Духове, най-свѣтлото свѣтило, което ще вхде свѣтило вхтрѣ вз Радзтз; цо е станалз, когато е изгдвилз Бо-

[1] Слово на Великаго Атанасїа.